

BAHASA DAERAH UNTUK ANAK USIA DINI

Hj. Komala M.Pd PRODI PG PAUD IKIP SILIWANGI

paper
magic

NYARITA PERTEMUAN KE-5

Hj. Komala M.Pd

Kamampuh Nyarita Ku kituna, dina widang pangajaran pangajaran nyarita biasana guru sok méré papancén ka salah saurang murid pikeun nyarita, atawa nyaritakeun hiji perkara. Pikeun méré pangajén kana kamampuh atawa kaparigelan nyarita, nu kudu meunang panitén saeutikna ngawengku opat unsur nyaéta:

opat unsur nyaéta:

(1) lafal atawa ucapan
(kaasup vokal, konsonan
jeung intonasi),

(2) tatabasa,

(3) kabeungharan kecap,
jeung (4)

Paséhat/lancarna cumarita
(Amran Halim, 1982).

Conto nyarita

.Abong létah teu tulangan

- Basa mah teu meuli ieuh.

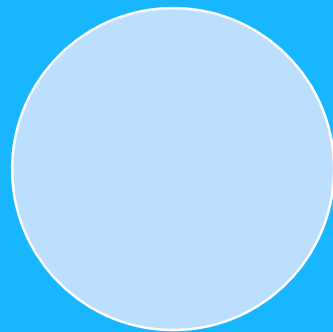
- Basana garihal

- Biwir nyiru rombéngeun

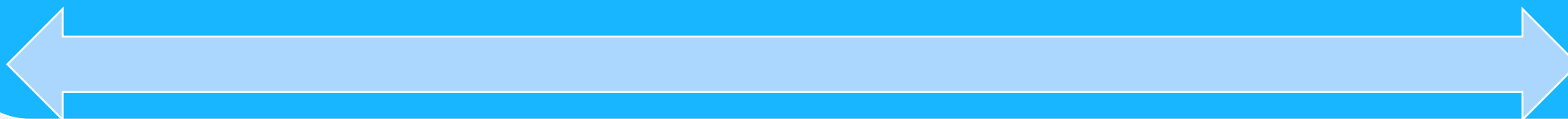
- Hadé gogog hadé tagog

- Hadé tata hadé basa

- Hambur bacot murah congcoot

Dina basa Sunda kawilang réa istilah atawa prédikat anu nuduhkeun patalina paripolah nyarita, totondén yén dina hirup kumbuh urang Sunda peta nyarita kungsi jadi ukuran atawa indikator anu kagolong penting pikeun nangtukeun pribadi hiji jalma. Pangpangna upama dipatalikeun jeung tradisi tata campur gaul basa urang dina mangsa béh ditu (Iskandarwassid).

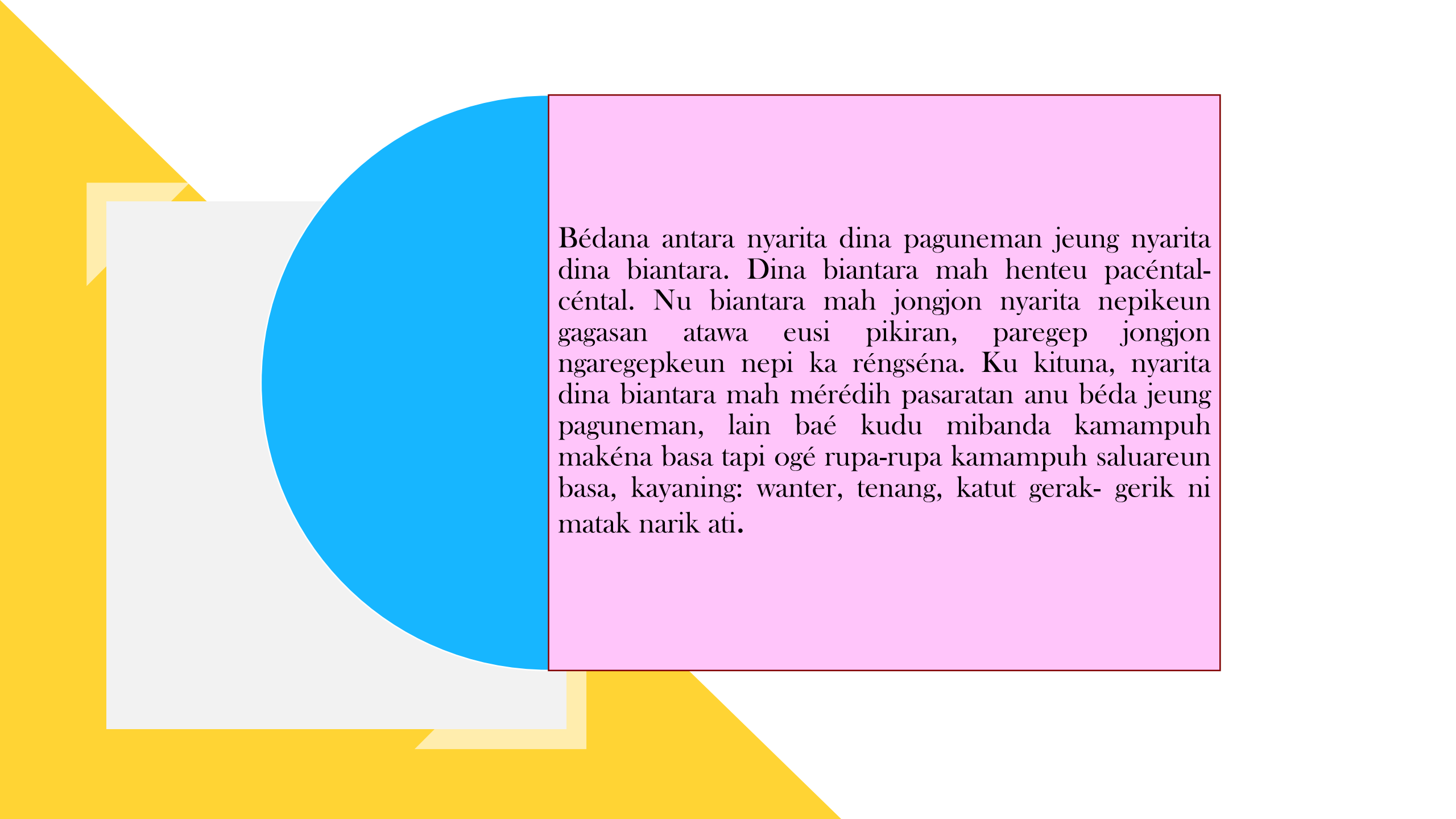
Biantara

Watesan Biantara Biantara atawa pidato nyaéta nyarita di hareupeun balaréa. Dina biantara anu nyarita mangrupa tokoh anu jadi puseur paninggal balaréa.

Teu béda jeung artis anu keur manggung, sakur ucap jeung paripolah nu nyarita teu leupas tina panitén pamiarsa (balaréa). Maksud jeung tujuan biantara nyaéta lain ngan saukur jadi tontonan tapi ngandung tujuan pikeun nepikeun gagasan atawa eusi pikiran anu kudu kaharti. Aya bédana antara nyarita dina paguneman jeung nyarita dina biantara. Dina biantara mah henteu pacéntal-céntal

Watesan Biantara atawa pidato nyaéta nyarita di balaréa. Dina biantara anu nyarita mangrupa tokoh anu jadi puseur paninggal balaréa. Teu béda jeung artis anu keur manggung, sakur ucap jeung paripolah nu nyarita teu leupas tina panitén pamiarsa (balaréa). Maksud jeung tujuan biantara nyaéta lain ngan saukur jadi toptonan tapi ngandung tujuan pikeun kudu kaharti

Bédana antara nyarita dina paguneman jeung nyarita dina biantara. Dina biantara mah henteu pacéntal-céntal. Nu biantara mah jongjon nyarita nepikeun gagasan atawa eusi pikiran, paregep jongjon ngaregepkeun nepi ka réngséna. Ku kituna, nyarita dina biantara mah mérédih pasaratan anu béda jeung paguneman, lain baé kudu mibanda kamampuh makéna basa tapi ogé rupa-rupa kamampuh saluareun basa, kayaning: wantér, tenang, katut gerak-gerik ni matak narik ati.

Sarat jeung Gunana
Biantara Hal anu kudu
ditengetkeun dina
biantara, nyaéta: (1) kudu
tenget kana pamapag
pamiarsa kana pedaran
urang; (2) udagan utama
nyaéta sangkan pamiarsa
ngarti kana maksud
pedaran; (3) kudu aya
karep ngaluyukeun sarta
fléksibel dina midangkeun
pedaran; (4) kudu
ngaheulakeun interest
(perhatian; pangresep)
pamiarsa.

Assalamualaikum
wr.wb